

„Kúku,“ se naenkrat oglasi prav nekje blizu in Jurček se je ves zdrznil, da bi mu bil kmalu krivec iz roke zdrknil.

„Kukavica je. Kaj se boš bal,“ ga je potolažila izkušnjava. In zopet je stegnil roko z ostrim krivcem.

„Kúku,“ se oglasi nekaj še bliže in še glasnejše. In Jurček ni odsekal veje.

„Kukavica je. Kaj se boš bal?!“ se zopet oglasi izkušnjava.

„Poglej, Jurček, če se bojiš nedolžnega ptiča, ali se ne bojiš Boga, ki prepoveduje krasti,“ mu je rekel tudi istočasno neki mehak glas, morda je bil angel varih.

Jurček je zardel sam pred seboj, pred svojo vestjo in se splazil z drevesa in urno bežal iz sosedove hoste.

Odtakrat pa je klestil samo domače lipe, nikdar več ga ni premotila izkušnjava, da bi šel na tuje, in nabrat je tisto leto za cvetje deset lepih, svetlih kron, kar mu jaz jako rad verjamem, ker poznam Robidovega Jurčka, da ne zna lagati, pa mu jih tudi iz srca privoščim — svetle kronice. *Bogumil Gorenjko.*

Jutro prvega sv. obhajila.

S primernim prednašanjem.

J. Pavčič.

m f

O zla-ti dan, najlep-ši dan žiy - lje-nja, iz du-še

m f

p

dna pozdravljen ti - soč - krat! Ti sreč - ni

p

cilj si vse - ga hre-pe - ne - nja, ti za - me

f

si ne - be - ško lep, bo - gat.*

* Besedilo je v 5. številki letosnjega „Angelčka“, pa se
dobi tudi na posebnem listku v prodajalnici Katol. tisk. društva
po 2 vin., skupno 100 izvodov za 1 K 50 vin.

